

Nummer 2
2018 66:e årg

Hälsning

från Sveriges Kristna Sjukvårdsförbund

www.kristenivarden.se

"Betjäna staden" sid 3

"En kyrka med alla" sid 4

Kirurgträning i Sydafrika sid 6

Ordföranden har ordet

Kära SKSF-vän

När jag skriver detta är det soligt och 25 plusgrader där jag bor. Äntligen har våren kommit och sommaren är snart här.

Idag är det Kristi himmelfärdsdag. Många svenskar vet inte riktigt vad den dagen innebär, men du och jag vet att det inte bara är en historisk dag helt utan betydelse som är markerad i kalendern. Vi påminns om när Jesus inför sina lärjungar lämnade den här jorden och återvände hem till sin far i himlen. Men...han lämnade inte sina lärjungar hur som helst, utan han gav dem ett uppdrag och ett löfte om att de skulle få hjälp att kunna utföra uppdraget. "Ni skall vittna om allt detta. Och jag skall sända er vad min fader har lovat. Men ni skall stanna här i staden tills ni har blivit rustade med kraft från höjden." (Luk. 24:48-49) Lärjungarna hade först delat livet med Jesus innan hans död, och sedan även umgåtts med honom efter uppståndelsen. Man kan tycka att de hade fått uppleva så mycket så de skulle vara fulladdade och inte behövd mer, utan skulle kunna gå ut och berätta om allt de varit med om direkt. Så var det inte. De hade behov av att förnyas och få kraft. Jesus var nog med att poängtera det.

Uppdraget gäller oss som lever idag också, och det gör även löftet om hjälparen och uppmaningen att stanna upp och få kraft. Ingen av oss kan ge ut och ge ut utan att fylla på. Vi kan heller inte bara fylla på och fylla på utan att ge ut. Det behövs ett sunt genomflöde. Inom vården är det många som kör i botten och blir sjukskrivna en längre tid, och en del kommer inte tillbaka. Tänk om Jesu princip kunde få genomslag även i arbetslivet, hos dem som planerar och bestämmer.

I bönen som Jesus lärde sina lärjungar, ber vi att Guds rike ska komma i himlen och på

jorden. Tänk om Guds rike kunde få komma inom vården. Hur skulle det se ut då? Hur skulle det se ut på sjukhuset i din stad eller på din arbetsplats? Hur skulle arbetsklimatet och attityder påverkas? Skulle patienter och anhöriga bemötas annorlunda?

Jesus, Guds son, såg och betjänade människor. Han är vårt föredöme.

Det börjar med oss som bär Guds rike inom oss. Om vi låter vår tro få vara en naturlig del av livet och påverka alla delar av vårt liv och vår vardag, och vi hämtar kraft och inspiration hos Jesus. Då kan mycket

spännande hända.

Jag vill önska dig en skön och välsignad sommar.

Margrèth Jansson

Ordförande

kristenivarden@telia.com

Hälsning

från

Sveriges Kristna Sjukvårdsförbund
Smedhemsv. 19. Ryd. 565 97 Bottnaryd
Tel. 070-5684270
kristenivarden@telia.com

Ansvarig utgivare

Margrèth Jansson, Smedhemsvägen 19, Ryd
565 97 Bottnaryd. kristenivarden@telia.com

I redaktionen

Barbro Fritz, Majken Hagvil Svensson

Medlemsavgift: 200 kr/år. Stud.: 100kr/år
(4 nr av Hälsning ingår)

Enbart prenumeration på Hälsning: 100 kr/år
Manus till nästa nr senast: 17 augusti 2018

Gåvor sändes till

Sveriges Kristna Sjukvårdsförbund
Pg 138737-2 Bg 312-4294 Swish 1234580239

Hemsida

www.kristenivarden.se

”Betjäna staden”, Örebro

Angela Berger är verksamhetschef på Betjäna staden, som bedriver hemtjänst i Örebro. Hon säger att Betjäna Staden formades och kom till på Guds initiativ 2009. De jobbar i hela Örebro kommun. Angela har 30 anställda. 2010 började man med service-tjänster och 2014 tillkom omvårdnad.

Verksamheten vilar på en kristen grund. Ett av kraven för att få jobba på Betjäna Staden är att man delar den kristna tron. Det finns inga krav på att man ska tillhöra en speciell församling. De som väljer Betjäna Stadens tjänster kan vara vem som helst. En del har valt dem själva, andra inte.

Inför varje arbetspass hålls en kort andakt. Man fokuserar på Jesus som är livets Herre, den som skapat livet, är initiativtagare till livet. Han kan livet. Man ber för kunder och situationer och har fått många bönesvar. Herren hjälper i alla olika situationer. Angela säger att de har märkt det många gånger, och att det är Herrens förtjänst att de finns. Han har velat det för Örebro. Angela citerar flera verser ur Bibeln. ”Förkasta mig inte när jag blir gammal...” Ps.71:9 ”Vad ni har gjort för en av dessa mina minsta bröder, det har ni gjort mot mig.” Matt.25:40 ”Jag har kommit för att de ska ha liv, ja, liv i överflöd.” Joh.10:10. Hon säger att man får annat perspektiv i mötet med kunder och den hjälp man ger till kunderna när man har detta som grund. Som kristen bär vi ljuset med oss. Vi klarar det inte i egen kraft. Angående bemötande och sättet man jobbar på i Betjäna Staden säger Angela att man

Angela Berger

vill komma med bra bemötande och ljuset.

I kundundersökningar har de fått mycket bra resultat. 93% av kunderna är nöjda, och deras kunder känner sig mindre ensamma. Man har hög kontinuitet, och försöker i möjligaste mån se till att det under dagtid är samma person som kommer till samma kund.

Angela säger att hon har sett hur Gud förser och leder, och citerar ytterligare några bibelverser. ”Jag är med er alla dagar intill tiden slut.” Matt.28:20 ”Kom till mig, alla ni som bär på tunga bördor, så skall jag ge er vila.” Matt.11:28

Margréth Jansson, Bottnaryd

Healthcare Sunday - Bön för vård och omsorg

21 oktober 2018

”En kyrka med alla”

28 januari reste jag till Lundhagskyrkan i Örebro för att delta i ”En kyrka med alla”. Det är en enklare form av gudstjänst, utformad speciellt för personer med fysisk, psykisk eller intellektuell funktionsnedsättning, som återkommer en gång i månaden. Alla är välkomna.

Jag åker till kyrkan tillsammans med Ingrid Börjesson, SKSFs kontaktperson i Örebro. Hon är en av dem som är engagerad och brinner för dessa gudstjänster. Då vi kommer in i kyrkan möts vi av människor som är på väg hem efter förmiddagsgudstjänsten. Ett par av ungdomarna stannar kvar för att vara med under eftermiddagen. Några av de ansvariga förbereder fika och andra plockar fram material för pyssel.

Efter en stund droppar det in människor som ska vara med på ”En kyrka med alla”. En del kommer tillsammans med en assistent och andra tillsammans med någon familjemedlem. Det är en välkomnande och familjär stämning och man märker att de flesta känner igen varandra sedan tidigare. Då gudstjänsten börjar märker man att det finns en iver och en förväntan hos deltagarna.

Man börjar samlingen med en presenta-

tion av de närvarande, och med att uppmärksamma vilka som fattas. Sedan sätts bilder upp på en tavla för att visa dagens program.

Först på programmet är det sång. Man sjunger till gitarr, och de som inte själva sjunger med lyssnar till välkända sångerna. Monica och Fredrik Sturtzenbecker, som ansvarar för sång och musik i gudstjänsten, har själva barn med funktionsnedsättning.

Dagens tema är Bibeln. Monica visar olika typer av biblar, pratar om dem och varför man läser Bibeln. Hon har även med sig en bok om ”Mamma Muh”. Genom att läsa den boken kan man lära känna ”Mamma Muh”, som är påhittad. Bibeln är sann. Då man läser den lär man känna Gud. Hon visar en lykta, och säger att den är bra att ha, för man ser bättre var man ska gå. Bibeln är som en lykta, som visar oss hur vi ska gå. Hon pratar om Jesu bergspredikan, där Jesus ger oss många goda råd.

Biblar delas även ut till några av deltagarna. Det finns ju många olika typer av biblar. En del har större text, andra har bilder. I Lundhagskyrkan satsar man på att alla ska få en Bibel som är anpassad för att man ska kunna förstå. De som fyller 10 år brukar få en egen Bibel, men är man äldre så kan man, om man har behov av det, få en Bibel där innehållet är lättare att ta till sig.

Efter den första delen av gudstjänsten är det dags att göra något praktiskt utifrån dagens tema. Deltagarna samlas runt några bord. Bibelversen ”Ditt ord är mina fötters lykta, och ett ljus på min stig” finns utskrivet

Tre av gudstjänstdeltagarna

*Gudstjänst-
ordningen
i bilder*

Ovan: Markus, Sara, Tommy Nedan: Linda t.h. med tolk

och klistras fast på kort i olika färger, som sedan dekorerar på olika sätt.

Gemenskapen fortsätter runt fikaborden. Det bjuds idag på smörgåsar och hembakade mjuka kakor.

Eftermiddagen avslutas med en andakt inne i kyrksalen. Även då sätts bilder upp för att visa de olika programpunkternas turordning. Vi sjunger flera sånger, ljus tänds, kollekt tas upp och vi ber. Hela gudstjänsten bygger på att deltagarna ska känna sig delaktiga. Någon hjälper till att tända ljus och andra att ta upp kollekten.

En av deltagarna under eftermiddagen heter Linda. Hon är dövblind och har två tolkar med sig. Hon har sedan 2007 suttit i Förbundsstyrelsen för FSDB, Förbundet för Sveriges DövBlinda, har en fil.kand. examen i teckenspråk och jobbar som pedagog på Nationellt kunskapscenter för dövblindfrå-

gor. Linda brukar komma på "En kyrka för alla" om hon har möjlighet. Det är inte alltid samma tolkar som är med. Jag får en liten pratstund med Linda, och frågar henne bl.a. vad det är som gör att hon kommer hit dessa söndagar. Hon svarar: "Från början var det genom Kerstin Möller, en av initiativtagarna till "Kyrka med alla", som jag började gå på dessa gudstjänster. Hon frågade om jag ville komma hit. Det är trevligt att göra något annorlunda. I vanliga gudstjänster finns så mycket fasta rutiner. Här gör vi det lite annorlunda. Man pratar så att alla ska förstå. I andra gudstjänster läser någon en text och sen får man själv försöka förstå."

Margréth Jansson

"Så utgör vi, fast många, en enda kropp i Kristus, men var för sig är vi lemmar som är till för varandra." Rom 12:5.

Kirurgträning i Sydafrika

Jag blev klar med min specialistutbildning i kirurgi 2015 och samma år bestämde jag mig för att kontakta Tygerberg hospital i Kapstaden, Sydafrika för att göra traumaträning där. De har många som kommer dit för träning från hela världen så de hade ingen tid för mig förrän hösten 2017. Det tar lång tid att få klart allt administrativt för att åka dit. Så jag började med det våren 2016 för att det skulle bli klart i tid. I september 2016 träffade jag Johan och i december friade han. Vi gifte oss 3 juni 2017. Efter sommaren den 3 september åkte jag till Sydafrika för att göra min planerade traumaträning på Tygerberg hospital i Kapstaden. Jag skulle vara där till den 30 december. Johan skulle komma ner dagen innan julafton och sen skulle vi ha lite semester i januari innan vi åkte hem tillsammans 12 januari 2018.

Tygerberg hospital har ett upptagningsområde på 3 miljoner invånare. Det är det näst största traumasjukhuset i Sydafrika, klassat i traumanivå 1. Det är svårt att hitta

siffror på hur många invånare Kapstaden har men det jag hittat säger 5 miljoner invånare. Kapstaden är världens nionde farligaste stad. 1000-2000 traumapatienter besöker sjukhuset varje månad. En morgon när vi kom till akuten var det 65 patienter där. Oftast var det väldigt många patienter på trauma-akuten och det fanns inte plats för sängar till alla patienter. Många fick sitta på stolar i väntan på operation, inläggning på avdelning eller bedömning och ev. hemgång. Patienterna brukade vara kvar på akuten tills de hade blivit opererade, vilket kunde ta flera dagar på grund av många väntande operationsfall och för få operationssalar. En person med skottskada i buken kunde ibland vänta flera dygn på operation förutsatt att den inte var cirkulatoriskt instabil. Det var trångt mellan sängarna på akuten så man kunde inte gå emellan dem utan fick flytta på sängar för att kunna undersöka patienterna. Jag var med traumateamet och vi gick rond på trauma-avdelningen, trauma-akuten, iva och trauma-

Joefine under en operation

sektionens halvintensiva vårdavdelning. På avdelningen hade de 32 vårdplatser och på halvintensiva vårdavdelningen 6 vårdplatser som kirurgen var ansvarig för. De hade elektiva operationer en dag i veckan och resten akutoperationer. Deras st-läkare hade jourpass från halv åtta på morgonen till nästa morgon när ronden var klar ungefär vid 10-tiden. På helgen gick de jour från klockan 8 på morgonen tills efter rondens nästa dag. Om det var lugnt på juren kunde de sova. Jag assisterade vid akuta operationer och jag fick operera en del själv. Det var många skottskador mot buken med skador på magsäck och tarm. Kärlskador var också vanligt särskilt i arteria subclavia och detta opererades av överläkaren. Det var väldigt slitet på Tygerberg hospital som är ett statligt sjukhus. Många lokaler behöver renoveras. På operationsavdelningen finns det mest nödvändiga. Det är brist på överläkare på grund av dålig lön, så många väljer att jobba privat där de tjänar bättre och har bättre resurser. Under min tid där var det läkare från andra länder på studiebesök bl.a. från Holland, Japan, Italien, Tyskland och

Österrike. Jag bodde på läkarstudenternas campus precis bredvid sjukhuset. Området var omgivet med högt staket och vakter vid infarten till området. Till sjukhuset fick man gå genom grindar med kortläsare. På sjukhuset var det också vakter vid entrén.

Det var en lärortid och jag är väldigt tacksam att jag fick möjlighet att åka till Tygerberg hospital. Som nygift var det dock jobbigt att ha min man så långt borta. När min man kom till Kapstaden vid jul var det ett efterlängtat återseende. Vi hade sen en fin tid i Sydafrika. Det finns otroligt mycket att se och göra där, bland annat var vi uppe på Taffelberget i Kapstaden, var vid Cape Point, besökte Afrikas sydligaste punkt, surfade i Jeffreys bay, var på ridtur vid soluppgången på en strand och var på safari i Kruger parken.

Josefine Gustafsson
Kirurg

Josefine tillsammans med sin man Johan

SKSF:s och KLM:s vårkonferens 2018

Än en gång har våra föreningar haft en gemensam årskonferens. Det känns så gott att få vara tillsammans i ett kristet sammanhang och inte bara på arbetsplatserna. Man önskar ju bara att ännu fler kunde vara med ett sådant här tillfälle, för att uppbygga varandra och få inspiration kanske till gemenskap i bön just ute på sjukhus och vårdcentraler. Jag tror det skulle betyda mycket för varje individ och för arbetsgemenskapen.

Temat för konferensen var Internationellt arbete inom områdena ledarskap, infektionsspridning och palliativ vård.

Konferensen började på fredagskvällen med Camilla Börjesson som delade med sig av erfarenheter från palliativ vård i Västafrika. Det var fint att höra om just ett sådant arbete i ett afrikanskt land där kunskapen om palliativ vård har varit och är minimal. Hennes undervisning får ju verkligen bli till välsignelse för patienter och till hjälp för personalen.

Att komma till ett land i Afrika, och jobba med palliativ vård innebär att man får

vara pionjär och bygga upp något nytt. Det finns inte samma förutsättningar och resurser som i Sverige. Man försöker utgå från samma grund som t.ex. i Sverige d.v.s. se till hela människan och jobba utifrån ett holistiskt synsätt.

I Guinea har Camilla utbildat människor i palliativ vård och byggt upp SOPAG, som är ett palliativt team, och bl.a. gör hembesök. Det är brist på utbildad vårdpersonal med kunskap om palliativ vård, och de försöker ha kontakt med sjukhusen för att bl.a. förbättra detta.

Camilla sa att man försöker jobba med symtomlindring, främst smärtlindring, med de mediciner de har tillgång till. Tyvärr kan man inte få tag på morfin, utan det är främst paracetamol man har att ta till. Man kan ändå göra en hel del. God omvårdnad och att se till att den som är döende inte är ensam är viktigt. Camilla hoppas att man ska kunna få ut mer kunskap om palliativ vård bland vårdpersonal. Det är även viktigt att nå fram med information till de styrande i landet för att få stöd till att kun-

Några av dem som medverkade under konferenshelgen

na utveckla, sprida och förbättra den palliativa vården och t.ex. få tillgång till morfin då det behövs

Roland Hellsten höll i fredagens kvällsandsakt och berättade även lite från sitt eget liv. Han bodde en tid i Dallas, USA, och arbetade som ungdomspsykolog på en ranch där man hade behandling av kriminella pojkar. Samtidigt gick han på en bibelkurs under 4 år. Senare i livet arbetade Roland och hans fru i Etiopien där frun hade plats på ett sjukhus. Som vanligt i Afrika fanns där trolldoktorer och en pojke som blivit sjuk behandlades först av en sådan doktor med smutsiga instrument och pojken dog på vägen till sjukhuset. Men en annan gång när en annan pojke blev sjuk kom en evangelist förbi och han bad för den sjuke och Gud helade honom. Det är alltid trosstärkande att höra händelser från verkliga livet.

Konferensen gästades av Vinod Shah från Indien. Han har varit ordförande för ICM-DA, International Christian Medical and Dental Association, och talade på lördagen. På 1940-talet fanns ca 1000 kristna sjukhus

i Indien. Av dem var det både katolska och protestantiska. 30 % av alla sjukhusbäddar var på missionssjukhus som kontrollerades av läkare från andra länder. Det fanns också 3 kristna medicinska universitet. 1947 fick inga utländska läkare visum längre till landet och de indiska läkarna skulle ta över ledarskapet. Men hela verksamheten kollapsade. 800 kristna sjukhus är nu stängda. Vad kan man lära av det? Jo, det är viktigt att satsa på ledarskapet. Jesus satsade på visionära ledare. Vi behöver se och hjälpa människor att utvecklas. Den som behandlas som vacker och levande blir det. Visa människor vad de kan göra och låt dem förstå att de har vad som behövs så kan du göra dem oberoende. Att tro på någon är bästa sättet att ge den personen kraft att fylla sin uppgift.

Barbro Fritz, Aneby
Legitimerad Sjuksköterska,
Barnmorska och Vårdlärare

Konferensdeltagare. Bild tagen i samband med festmåltiden på lördagskvällen.

Gud är god

Jag fick förmånen att delta på KLM:s och SKSF:s gemensamma vårkonferens. Mitt i centrala Göteborg, i vad som kallas kvarteret Herrnhut, samlades trossyskon från fasetterad sjukvårdspersonal för att dela hoppet vi äger i Kristus, vilket återspeglade vittnesbördet att det i Kristus ej finns öst och väst. Genom mötet med de som gått före blev jag som student uppmuntrad att lyfta blicken och se bortom studierna.

Konferensens övergripande tema var ledarskap och samverkan. Det berörde mig hur bibliskt rotade alla talare var och att de utgick från samma hjärta. Särskilt ett uttryck från Vinod Shah tar jag med mig: "to download heaven". Jesus har kallat oss till att söka Faderns rike och Hans rättfärdighet före allt

annat. Hans vilja är den bästa för oss, också på arbetsplatsen. Han har kallat oss till ett heligt liv där vi är trogna i det lilla. Vi kan samlas i bön på vår arbetsplats och be till Honom som skapat himmel och jord, med förväntan att Han gör skillnaden!

Önskar dig som läser detta en välsignad vecka! Gud tänker på dig och han är god!

Christian
Glamheden
Medicin-
studerande

Karin har fått flytta hem till Jesus

En av våra äldre medlemmar har fått flytta hem till Jesus. Karin har varit med på nästan alla våra konferenser och andra arrangemang genom åren. Hon var senast med förra året då vi hade en temadag i Arkens lokaler i Stockholm. Här följer några minnesord skrivna av pastorn i Salemskyrkan i Sigtuna.

Karin Östman föddes 1922 i Gnarp. Hon utbildade sig till sjuksköterska, ett yrke som hon utövade i över 50 års tid, till största delen i sin tjänst som avdelningsföreståndare på Sundsvalls sjukhus.

Redan från unga år präglades hon av den kristna tron och väckelserörelsen och det kyrkliga engagemanget följde henne livet ut. Genom sitt mångåriga engagemang i Kristna Sjukvårdsförbundet, både i Sverige och internationellt hade hon flera förtroendeuppdrag, fick knyta kontakter med vårdpersonal från hela världen och göra utlandsresor till Israel, USA, Syd-Korea och Syd-Afrika. Sådana upplevelser och intryck formade hennes öppna och generösa inställning till livet och omvärlden och gav henne många vänner i en världsvid gemenskap.

Karin hade ett ungdomligt sinne, var kärleksfull, positiv, nyfiken och ville ständigt vara med när det hände något nytt och spännande. Långt upp i åren hade hon väldigt stor kontaktyta, reste och hade lätt att få goda relationer till sina medmänniskor.

När hon nu fått flytta till det "eviga hemmet" kommer hon att vara saknad av många. Visst blir det ett stort tomrum, men framför allt lämnar oss Karin många ljusa minnen.

Samuel Wångehag

Sjukhuskyrkan på Skånes Universitetssjukhus i Malmö

I februari, då jag var på väg till Polen, stannade jag till på Universitetssjukhuset i Malmö. Jag hade lovat lämna en del Vårdbiblar där i Sjukhuskyrkan. Sjukhuspastor Lena Klasson mötte mig, och visade ett av de rum som finns för stillhet och bön. Vi satte oss sedan ner och pratade lite om Lenas arbete, sjukhuskyrkan och det stora sjukhuset i Malmö.

Malmöns första sjukhus invigdes i mitten av 1800-talet, och då fanns det 40 sängplatser. I mitten av 1900-talet blev det undervisningssjukhus. Sedan dess har det byggts ut i flera omgångar, och är idag ett av Skånes Universitetssjukhus.

Det passerar många människor varje dag på ett stort sjukhus som US i Malmö, som under 2016 hade 208839 vårddygn. Samma år var 6550 personer anställda på sjukhuset. Många av dem är naturligtvis vårdpersonal, men andra yrkesgrupper finns också representerade. För en golvyta som motsvarar nästan 39 fotbollsplaner går det t.ex. åt en hel del lokalvårdare. Sjukhuskyrkan finns på sjukhuset för både patienter, anhöriga och personal. Lena berättar att man under förra året hade ungefär 3900

samtal, både bokade och spontana. Dessutom mötte man ungefär 4000 personer i olika grupper och föreläsningar

I Sjukhuskyrkan på US i Malmö är de fem anställda. Av dem är tre präster, en diakon och en pastor. Personalen i Sjukhuskyrkan har delat upp ansvaret för de olika avdelningarna. Lena har en tjänst på 75% och besöker främst en palliativ avdelning, en geriatrisk avdelning och en dialysavdelning.

Lena har arbetat drygt ett år i Malmö. Hon trivs på sjukhuset och med det som ingår i hennes arbete som sjukhuspastor, vilket märks då hon pratar om det. Lena har tidigare arbetat som pastor i en frikyrkoförsamling. På frågan om vad som skiljer på hennes nuvarande arbete och det hon haft tidigare svarar hon så här: "Jämfört med en traditionell pastorstjänst är sjukhuspastortjänsten en tjänst med snävare arbetsuppgifter och en möjlighet att jobba fastare arbetstider. Samtidigt vet man inte dag från dag vad man kan få möta i de samtal man hamnar i. På ett sjukhus möter man människor i utsatt läge, ofta tyngda av omständigheterna. Men i de mötena kan det lilla betyda mycket. Ibland handlar det bara om att få vara en medmänniska som finns bredvid en liten stund. En annan gång kan det handla om att få be tillsammans eller lyssna och samtala om allt från vardagsbekymmer till djupare existentiella frågor. En del människor möter jag bara en gång. Andra kan jag få följa en längre tid. Att på detta sätt få vara kyrka och peka på Jesus känns stort!"

Lena Klasson

Margréth Jansson

Annemarie Holy

– kristen sjuksköterska i Österrike

Eftersom jag själv kör motorcykel var jag i februari på en konferens i Polen med Biker Church Europe. Människor från kristna Bikerklubbar i Europa möttes. Det var givande, inspirerande och på många sätt fantastiskt att få vara med. Tänk att få möta kristna bikers med skiftande bakgrund, från olika kulturer och länder och känna att vi är syskon i Guds stora familj. Det ena vittnesbördet avlöste det andra. Atmosfären då vi tillsammans fick tacka Jesus för vad

han gör och be för varandra är obeskrivlig. Det är många som har ett brokigt förflutet och andra som verkligen fått känna på vad det vill säga att gå mot strömmen för att följa Jesus. Flera arbetar med fängelsemission eller bland dem som av olika anledningar är utstötta i samhället. Vi fick under dagarna även ta del av det arbetet.

Jag mötte under dessa dagar även flera som arbetar inom vården. Det var intressant att få dela tankar och erfarenheter. En av mina nyfunna vänner bor i Österrike och heter Annemarie Holy. Hennes vittnesbörd och kärlek till Jesus och sina medmänniskor berörde mig djupt. Med hennes medgivande har jag skrivit ner lite så att ni får ta del av det här.

Annemarie hade en normal, men konservativ och traditionell katolsk uppväxt. Hon var enda barnet i en familj där båda föräldrarna jobbade mycket och var väldigt upptagna. Vid 17 års ålder blev hon gravid, och det år hon fyllde 18 år föddes hennes son. Sonen fick till en början bo hos hennes föräldrar, då Annemarie träffade en kille som använde droger, och hon blev också beroende.

6 år senare gick hon i terapi för att komma ifrån drogerna. Där lärde hon känna Tomas, som också gick i terapi. Båda blev drogfria, men kände inte Jesus. De genomgick många kriser i sin relation. Då mötte de Jesus. De är gifta och tjänar Jesus tillsammans.

Annemarie arbetade inom hemtjänst, men hade ingen utbildning. Steg för steg utbildade hon sig till sjuksköterska. Sedan 25 år tillbaka arbetar hon nu med äldre

Annemarie Holy

människor. Först arbetade Annemarie på äldreboenden, men sedan 7 år tillbaka är hon ambuleraande sjuksköterska i Wien-distriktet.

För Annemarie är den kristna tron viktig och en del av livet och vardagen. Tron är en tillgång, menar hon, och säger att kollegor och patienter finns med i hennes böner. Hon önskar vara ljus och salt i vardagen. Både på jobbet och bland vännerna. Vid ett tillfälle hade Annemarie en vän som var inlagd på sjukhus. Då hon gick dit för att besöka henne tog hon med sig en Biker-Bibel, som hon gav till henne. Hon sa till henne att det ju fanns mycket tid att läsa nu när hon låg inlagd på sjukhuset. Vid nästa besök hade kvinnan gett bort BikerBibeln till någon annan som hade varit med i en trafikolycka, för hon tyckte att hon behövde den. Ja, alla behöver ju Jesus och hoppet vi har i honom.

Under 2-3 år var Annemarie med i ett team för gatuarbete på en plats dit det kom många unga människor med drogproblem. De serverade kaffe, pratade med dem m.m.

Hon har även varit med en kvinna för att möta de prostituerade. Det var vid den tiden som Tomas lärde känna en kristen biker från Schweiz. Sedan följde de med till Biker-klubbar och festivaler. De hade då med sig BikerBiblar som presenter. Tomas fick god kontakt med många bikers och hon med kvinnorna. Detta har nu blivit en naturlig del av livet.

I september är ett stor event som de åker på för att möta människor, dela sin tro och dela ut BikerBiblar. Annemarie längtar efter att få VårdBibeln till Österrike, och kunna dela ut den till vårdpersonal.

Jag frågade Annemarie hur hon kom till tro, och här kan ni läsa hennes personliga

vittnesbörd.

” Min väninna Irene var den första som berättade för mig om Jesus. Några andra vänner bad för oss i över 10 års tid.

Tomas och jag var på en konsert med Outi och Lee, ett kristet par. På den konserten blev vi väldigt berörda, och grät mycket. Efter detta hade vi ett år med många kriser i vår relation och då vi befann oss djupast ner var vi redo att öppna våra hjärtan och ge våra liv till Jesus. I maj 2001 blev min man frälst och sedan ett halvår senare lämnade jag mig också till Jesus. Ett år senare gifte vi oss och lät döpa oss.

Den första tiden med den första kärleken till Jesus var en underbar tid. Allting var nytt. Det var så mycket att lära sig. Vi gick på bibelskola och evangeliserade på olika platser där drogpåverkade människor höll till. Jag var så berörd av vad Jesus gjorde för oss och det är jag fortfarande. Tänk att han älskar oss trots alla våra fel och brister. Allt är inte perfekt, och det finns fortfarande problem i mitt liv, men tillsammans med Jesus är det lättare att hantera. Jag får hjälp genom ordet, bön och vänner. Med hans kraft kan jag ge vidare till andra det jag har fått. Sedan 16 år tillbaka är jag involverad i en internationell kyrka i Wien, och ledare för ett välkomstteam. Jag älskar att betjäna i bokaffären och en gång i månaden går vi till ett äldreboende för att sjunga för dem. Tillsammans med min man åker jag till olika bikerklubbar och bikerevents för att berätta för människor om Jesu kärlek.”

Margréth Jansson

Tre medicinska profiler

I mars var vi några medlemmar från SKSF som var med på årsmötet för Mulserydshembygdsförening. Läkaren Leif Ockander var gäst och kåsör. Han berättade om tre medicinska profiler som var verksamma under 1900-talet. Här i Småland är de välkända, men kanske även en del av er i övriga landet hört om dem. Någon av dem blev även känd utomlands. Det finns mer information på internet för den som är intresserad.

Man kan kanske tycka att detta inte har med SKSF att göra, men det handlar om människor som ville hjälpa sina medmänniskor till en bättre hälsa och om möjligt bota dem. Även om utveckling och forskning har gått framåt sedan dessa tre profiler levde och verkade så finns det mycket kvar att upptäcka och många sjukdomar och botemedel att forska kring. Vi behöver be för alla våra forskare och läkare som vill hjälpa andra och vara i livets tjänst, att de på ett etiskt sätt kan göra värdefulla upptäckter.

"Flahultarn"

Sven Ingemarsson, även kallad Flahultarn, bodde på en gård mellan Taberg och Barnarp i Småland. Hans farmor Nella var en s.k. klok gumma som gjorde salvor m.m. Svens far Anders fortsatte efter hennes död med salvorna, och sedan tog Sven över. För sårbehandlingar hade han olika salvor, plåster och omslag. Mest känd var ändå Flahultarn för den s.k. "Supen", som sades bota både det ena och det andra. Receptet var hemligt. 1916 var det läkare som erbjöd 2000 kr för receptet, men han sålde det inte. Han importerade örter från Tyskland, men odlade även växter hemma. En del på-

står att han odlade mögel, och hade något vitt substrakt i flaskor. Var det penicillin? Man kan fundera över det.

Flahultarn blev åtalad flera gånger. 1911 åtalades han för brott mot medicinalordningen, och 1915 för otillåtet utövande av läkekonst. . En annan gång blev han åtalad efter att ha behandlat en dräng mot blodförgiftning.

1956 fick Sven prostatacancer. Det tillstötte infektioner, han fick hjärtsvikt och avled.

Flera kändisar var Flahultarns patienter, t.ex. skådespelaren Edvard Persson och sångerskan och skådespelaren Karin Juel. Han fick även besök från hovet. Sven skänkte pengar till olika välgörande ändamål.

Doktor Hjorton

Herman Hjorton föddes 1869 i Kville, Östergötland. Han studerade medicin i Uppsala och blev 1903 legitimerad läkare. Samma år öppnade han en praktik i Huskvarna. Han var den förste läkaren i Huskvarna, jobbad dygnet runt och var mycket omtyckt.

1918 gick Spanska sjukan, som det inte fanns någon bot emot. Många människor dog.

Herman tog fram en medicin, som bestod av phenazon (febernedsättande), phenacetin (smärtstillande) och koffein (uppiggande). Det sades om Dr. Hjortons pulver att det piggade upp och gav nya krafter, och därför blev mycket populärt på arbetsplatsen. Man köpte pulvret i en påse, och en dos kallades "sippa". Man kunde köpa Dr. Hjortons pulver receptfritt på apoteket. Det såldes lika mycket av detta pulver i Huskvarna som i hela övriga Sverige. Arbetarna på Huskvarna-fabriken var flitiga kunder/

patienter.

1923 dog Hjorton p.g.a. hjärtinfarkt. Han var då 54 år gammal.

På 50-talet reagerade läkaren Kurt Grimlund på att många i Huskvarna avled av uremi. 80% av dem som dog i uremi hade arbetat på Huskvarna-fabriken. En undersökning 1958 visade att 65% av de njursjuka var fenacetinätare. 1960 presenterades undersökningen i New York. Saridon som användes som smärtstillande var rent Fenacetin. Man upptäckte även att fenacetin orsakade cancer i urinvägarna. 1983 blev det helt indraget. Man började då istället med Koffazonpulver.

För dig som är intresserad av att läsa mer om detta finns uppsatsen "Sippan som hjälpte mot allt" på internet.

"THX-doktorn"

Elis Sandberg föddes i Jönköping 1910. Han var egentligen veterinär, men behandlade så småningom även människor. Han tog studenten 1927 och var redan då intresserad av immunförsvaret och hur det endokrina systemet fungerade. Hans skrev en uppsats om thymus och hur viktig den är för immunförsvaret.

Elis intresse för immunförsvaret fortsatte och han samarbetade med forskare i Lund,

Göteborg och Stanford i USA. Han började tillverka naturmedlet THX, som var en blandning av kalvbräss och vatten. Detta injicerades på patienterna. Läkare i Sverige blev intresserade. 1950 behandlade en läkare tre leukemipatienter med THX, vilket fick positivt resultat. 1952 ville han publicera sina resultat men de menade att det inte var tillräckligt vetenskapligt.

Socialstyrelsen gjorde flera utredningar och sa att THX var överksam och hans verksamhet skadlig. 1965 åtalades han för brott mot läkemedelsförordningen. Det fick olika påföljder som böter, fängelsestraff m.m. Sandberg och hans THX fick stor uppmärksamhet i media. 1952 hade Expressen en löpsedel där det stod "svensk forskare anser sig funnit nytt medel mot kræfta". Patientföreningar bildades för att stötta Sandberg. 1987 godkändes THX som naturläkemedel och kunde då hämtas ut på apotek.

1975 började THX exporteras till Tyskland, och 1984 fanns det 600 THX-kliniker i Tyskland.

Sandberg öppnade 1964 sin egen THX-klinik i Aneby, och hade där även en egen buss-hållplats. Totalt behandlades ungefär 150 000 patienter på kliniken. 1989 dog Elis Sandberg, och sönerna tog över. År 2000 lades kliniken ner.

människovärde

**Stiftelsen "Provita"
och "Ja till livet"
har gått samman under
"Människovärde"**

**För mer info:
www.manniskovarde.se**

B-POST

Begränsad eftersändning

Vid definitiv eftersändning återsändes försändelsen med den nya adressen till:

SKSF, c/o Margréth Jansson
Smedhemsv. 19, Ryd, 565 97 Bottnaryd

B

Vi ber tillsammans

Tacka för:

- o Bönegemenskapen i SKSF och HCFI
- o Alla som är ljus och salt i sin vardag
- o Guds trofasthet och Guds löften
- o Att vi har frihet att samlas till bön och annan kristen gemenskap
- o Sjukhuskyrkan
- o Alla våra trogna medlemmar i SKSF
- o Korset i våra nordiska flaggor

Bed för:

- o Dem som är förföljda för sin tro
- o Dem som är på flykt och andra i nöd
- o Muslimer som konverterat
- o Den psykiska ohälsan i vårt land
- o De studerande
- o Frågan om samvetsfrihet inom vården
- o Synen på människovärdet
- o Alla som är ensamma
- o Valrörelsen och valet som ligger framför
- o Att semestern ska ge välbehövlig vila och återhämtning för vårdpersonal
- o Semestervikarier och andra som jobbar

Missa inte detta!

**Kom och lyssna på "Rebellkirurgen" !
Läkaren Erik Erichsen berättar om sitt arbete i Etiopien**

Måndag 28 maj 2018 kl.18:00 i Saron, Ryd i Järsnäs.

(Från Jönköping kör via Huskvarna mot Aneby. Innan Järsnäs kyrka - skylt mot Ryd)
Servering

För frågor: I-M mobil: 0708397943

Vi behöver ditt stöd!

Ge en gåva till Sveriges Kristna Sjukvårdsförbund
Plusgiro: 13 87 37 - 2 Bankgiro: 312-4294 Swish: 1234580239